

ת"פ 15697/03/13 - מדינת ישראל - רשות הטבע והגנים ירושלים נגד והיד אבו ג'נב, מונסף אבו ג'נב, ג'ואד נסיראת

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 15697-03-13 רשות הטבע והגנים ירושלים נ' אבו ג'נב ואח'

בפני כבוד השופט הישאר אבו שחאדה
מדינת ישראל - רשות הטבע והגנים ירושלים באמצעות
עו"ד י' הילר

נגד

1. וחד אבו ג'נב
2. מונסף אבו ג'נב 3. ג'ואד נסיראת

נאשמים 1 ו-2 באמצעות עו"ד א' נחמני ו/או ת' חדד

נאשם 3 באמצעות עו"ד א' שריק

ה ח ל ט ה

1. בפני בקשה למחיקת הוראות חקוק מכתב האישום מחמת טענה מקדמית של התיישנות, לפי סעיף 149(8) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982 (להלן: **חוק סדר הדין הפלילי**).

כתב האישום

2. כנגד שלושת הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם את ביצוען של העבירות הבאות:

א. **ציד חיית בר מוגנת** בניגוד לסעיפים 2 ו-14(ב) לחוק הגנת חיית הבר התשט"ו - 1955 (להלן: **חוק הגנת חיית הבר**) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**).

ב. **ציד ללא רישיון** בניגוד לסעיפים 2 ו-14(ב) לחוק הגנת חיית הבר, יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

ג. **החזקת חיית בר מוגנת** בניגוד לסעיפים 8(א) ו-14(א) לחוק הגנת חיית הבר יחד עם סעיף

29 לחוק העונשין.

ד. **ציד מתוך רכב** בניגוד לתקנה 6(ד) לתקנות להגנת חית הבר התשל"ו 1976 (להלן: **תקנות להגנת חיית הבר**) יחד עם סעיף 14(א) לחוק הגנת חיית הבר וסעיף 29 לחוק העונשין.

ה. **ציד בלילה** בניגוד לתקנה 5 לתקנות להגנת חיית הבר, יחד עם סעיף 14(א) לחוק להגנת חיית הבר וסעיף 29 לחוק העונשין.

3. בפרק העובדות בכתב האישום נאמר כדלקמן:

א. בערב יום שישי בתאריך 6.1.12 בשעה 20:20 ואילך, או בסמוך לכך, בשטח פתוח בהדום השומרון בשטח אש 203 סמוך לאזור התעשייה חבל מודיעין (להלן: **שטח הציד**) עסקו הנאשמים בציד צבאים מתוך רכב שטח מסוג טויוטה בצבע כהה השייך לנאשם 3 ובו הוא נהג. ליד נאשם 3 ישב נאשם 1 ובמושב שמאחורי הנהג ישב נאשם 2.

ב. הנאשמים נסעו ברכב בנסיעה איטית תוך שהם סורקים את שטח הציד באמצעות זרקור ויורים מתוך הרכב.

ג. כאשר זיהו הנאשמים את הפקחים של המאשימה, נסו עם הרכב ולאחר שנעצרו ע"י הפקחים, סירבו להזדהות ותקפו אותם. בחיפוש שנערך ברכב בצד ימין במושב הקדמי נמצאה סכין גדולה ועליה כתמי דם ושערות של צבי ארץ ישראלי. בחלק האחורי בארגז הרכב, נמצא מיכל שמן ועליו כתם דם, ברזל ועליו כתמי דם ושק גדול מוכתם בדם. כמו כן, נמצאו בארגז כתמי דם ושערות של צבי ארץ ישראלי ובמושב האחורי נמצא זרקור. על מעיל שלבש הנאשם 2, נמצאו שערות של צבי ארץ ישראלי.

ד. בסיוור שנערך למחרת בבוקר, ביום שבת, 7.1.12, נמצאו בשטח הציד במקום בו נסעו הנאשמים רגל כרותה של צבי. כמו כן, במקום בו נסע רכבם של הנאשמים בלילה הקודם, נמצאה בתוך שקית הזהה לאלה שנמצאו ברכבם, גויה טרייה של צבי ארץ ישראלי שראשה ורגליה כרותים. עוד נמצאו בשטח הציד כדורי ציד וקופסא של כדורי ציד.

ה. צבי ארץ ישראלי הינו חיית בר מוגנת ולנאשמים לא היה רישיון ציד ולא היה להם היתר למעשיהם.

טענות הצדדים

עמוד 2

4. הנאשמים טוענים כדלקמן:

א. יש למחוק מתוך כתב האישום שלוש עבירות מתוך חמש, וזאת מחמת התיישנות. העבירות שיש להורות על מחיקתם מכתב האישום הן העבירות הבאות: החזקת חיית בר מוגנת, ציד מתוך רכב וציד בלילה (להלן: **שלושת העבירות**). שלושת העבירות מוגדרות כעבירות קנס שלא ניתן להגיש בגינן כתב אישום לאחר חלוף שנה ממועד ביצוען.

ב. האירוע נשוא כתב האישום הינו מיום 6.1.12 ובעוד שכתב האישום הוגש ביום 8.3.13, היינו למעלה משנה ממועד האירוע.

5. המאשימה משיבה לטענות אלה כדלקמן:

א. שלושת העבירות הן עבירות מסוג עוון והגדרתן כעבירות קנס איננה משנה את סיווגן כעבירות עוון.

ב. בהיותן של העבירות האמורות עבירות מסוג עוון, אזי תקופת ההתיישנות עומדת על חמש שנים.

דין והכרעה

6. בסעיף 221(א) לחוק סדר הדין הפלילי, נקבע כדלקמן:

"שר המשפטים רשאי לקבוע שהעבירה על הוראה פלוגית, שאיננה פשע, היא עבירת קנס, דרך כלל, או בתנאים או בסייגים שקבע; היתה העבירה קבועה בחוק, או על פי חוק, ששר אחר ממונה על ביצועו, תהיה קביעת שר המשפטים טעונה הסכמת אותו שר (להלן - השר הממונה)".

7. לשלושת העבירות נקבע עונש מקסימאלי של שנת מאסר אחת (סעיף 14(א) לחוק להגנת חיית הבר) ולכן כל אחת מהן היא עבירה מסוג עוון כהגדרתה בסעיף 24(2) לחוק העונשין.

8. בסעיף 1 לצו סדר הדין הפלילי (עבירת קנס) - הגנת חיית הבר תשמ"ו - 1986, (להלן: **הצו**) נקבע כדלקמן:

"עבירה על הוראות סעיפים 4(א) ו-8(ב) ו-8(א)(2) ו-3(3) לחוק להגנת חיית הבר תשט"ו

- 1955, ועבירה על הוראות תקנות 4, 5, 6(ב), (ג), (ד) ו-ה), 6א, 10(ב) ו-ג) ו-10א לתקנות הגנת חיית הבר, תשל"ו - 1976, היא עבירת קנס"

9. עינינו הרואות כי שלושת העבירות הוגדרו בצו כעבירות קנס. יוצא מכך, ששלושת העבירות הן גם עבירות קנס וגם עבירות עוון.

10. סעיף 9(א)(3) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן:

"9. (א) **באין הוראה אחרת לעניין חוק זה בחוק אחר, אין**

להעמיד אדם לדין בשל עבירה אם עברו מיום ביצועה -

(3) בעוון - חמש שנים."

(ההדגשה לא במקור)

11. בסעיף 225א(א) לחוק סדר הדין הפלילי נקבע כדלקמן:

"**עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום** ולא יומצאו בעניינה הזמנה לפי סעיף 222 או הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב); ואולם, בעבירת קנס שהיא עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, ובעל הרכב הוכיח כי לא חלה עליו אחריות לעבירה לפי סעיף 27ב לפקודה האמורה, ניתן להגיש כתב אישום או להמציא הזמנה למשפט או הודעת תשלום קנס, למי שנהג ברכב אם לא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה."

(ההדגשה לא במקור)

12. עינינו הרואות שיש **הוראה כללית** שתקופת ההתיישנות לצורך הגשת כתב אישום בעבירות עוון היא חמש שנים ממועד ביצוע העבירה. כמו כן, קיימת **הוראה ספציפית** שכאשר מדובר בעבירות עוון שהוגדרו כעבירות קנס, תקופת ההתיישנות לצורך הגשת כתב אישום מצטמצמת לשנה ממועד ביצוע העבירה.

13. יודגש כי צמצום תקופת ההתיישנות איננה משנה את סיווגן של שלושת העבירות כעבירות עוון. הווה אומר, שלושת העבירות הן עבירות מסוג עוון עם הוראה מיוחדת לגבי סוגיית ההתיישנות לצורך הגשת

כתב האישום. קיומה של הוראה מיוחדת לעניין נושא ההתיישנות לצורך הגשת כתב האישום, אין בה בכדי להשליך על מאפיינים אחרים של שלושת העבירות ואשר נובעים מעצם סיווגן כעבירות עוון. כך למשל, תקופת התיישנות לביצוע עונש בגין עבירה מסוג עוון, עומדת על 10 שנים מיום מתן גזר הדין (סעיף 10(2) לחוק סדר הדין הפלילי). לאחר חלוף 10 שנים ממועד מתן גזר הדין לא ניתן לבצע את העונש שניתן בגין עבירה מסוג עוון. תקופת ההתיישנות לביצוע עונש בגין שלושת העבירות ממשיכה להיות 10 שנים ואין נפקא מינה שתקופת ההתיישנות לצורך הגשת כתב האישום היא קצרה יותר מעבירות עוון רגילות.

14. בנסיבות אלה, כאשר האירוע נשוא כתב האישום הינו מיום 6.1.12 וכתב האישום הוגש לבית המשפט רק ביום 23.3.13, היינו למעלה משנה ממועד ביצוע העבירות, הרי ששלושת העבירות התיישנו.

15. האירוע נשוא כתב האישום יש להשקיף עליו כ-"אירוע אחד" שכולל בתוכו מספר עבירות, שחלקן התיישנו (שלושת העבירות שהוגדרו כעבירות קנס) וחלקן לא התיישנו (שתי העבירות הנותרות, קרי, ציד חיית בר מוגנת וציד ללא רישיון ציד). בספרות המשפטית הובעה הדעה שכאשר כתב אישום כולל עבירות שהתיישנו ועבירות שלא התיישנו, אזי, העבירות שהתיישנו דינן להימחק מכתב האישום ובעוד שהעבירות שלא התיישנו ממשיכות לעמוד בעינן (גבריאלי הלוי **תורת הדין הפלילי** (התשע"א - 2010, כרך ב') עמ' 740 - 743).

16. לאור כל האמור לעיל, על פי סמכותי בסעיף 150 לחוק סדר הדין הפלילי, הנני מורה על תיקון כתב האישום כך שהעבירות שלהלן **יימחקו** מהפרק בכתב האישום שנושא כותרת "הוראות החיקוקים שלפיהם מואשמים כל הנאשמים":

א. **החזקת חיית בר מוגנת** בניגוד לסעיפים 8(א)(3) ו-14(א) לחוק הגנת חיית הבר יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

ב. **ציד מתוך רכב** בניגוד לתקנה 6(ד) לתקנות להגנת חית הבר יחד עם סעיף 14(א) לחוק הגנת חיית הבר וסעיף 29 לחוק העונשין.

ג. **ציד בלילה** בניגוד לתקנה 5 לתקנות להגנת חיית הבר, יחד עם סעיף 14(א) לחוק להגנת חיית הבר וסעיף 29 לחוק העונשין.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשע"ה, 16 יולי 2015, בהעדר

עמוד 5

הצדדים.